

Sygn. akt

III AUa 996/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **10 stycznia 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Mirosław Szwagierczak (spr.)
	Sędziowie:	SSA Urszula Kocyłowska SSA Roman Skrzypek
	Protokolant	st.sekr.sądowy Małgorzata Leniar

po rozpoznaniu w dniu **10 stycznia 2013 r.**

na rozprawie

sprawyz wniosku **S. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **18 lipca 2012 r.** sygn. akt **IV U 1428/11**

I. zmienia pkt II zaskarżonego wyroku o tyle, że zalicza S. P.do ustalenia wartości kapitału początkowego okres zatrudnienia w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w G. od 1 grudnia 1978 r. do 15 lutego 1979 r.,

II. dalej idącą apelację oddala,

III. koszty postępowania apelacyjnego pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt III AUa 996/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie zmienił decyzję z dnia 6 lutego 2012 r. Oddziału w R. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w ten sposób, że zobowiązał organ rentowy do uwzględnienia do ustalenia wartości kapitału początkowego wnioskodawcy S. P. okres zatrudnienia w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w G. od 1.01.1987 r. do 14.11.1991 r. Dalej idące odwołanie oddalił, a koszty postępowania między stronami wzajemnie zniósł.

Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca w okresie od 1.01.1987 r. do 14.11.1991 r. był członkiem Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w G. i w/w okresie przepracował rocznie co najmniej 270 dniówek, a co za tym idzie okres ten należało zaliczyć do okresu składkowego, przy ustalaniu wartości kapitału początkowego wnioskodawcy.

Ustaień tych Sąd dokonał na podstawie list płac oraz opinii biegłego z zakresu księgowości.

Jednocześnie, z braku dowodów, Sąd I instancji nie znalazł podstaw uwzględnienia dalszego okresu pracy wnioskodawcy w RSP w G. – uznając w pozostałym zakresie twierdzenia wnioskodawcy za bezzasadne.

Uwzględniając treść art. 174 ust. 1 i 2 p. 1 ustawy emerytalnej oraz art. 6 ust. 2 p. 12 tejże ustawy oraz art. 4 dekretu z 4 marca 1976 r. – przy zastosowaniu art. 477¹⁴ § 1 kpc i art. 100 kpc – Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie orzekł jak w wyroku z dnia 18 lipca 2012 r.

Wyrok ten w części oddalającej odwołanie, zaskarżył wnioskodawca i zarzucając sprzeczność ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz naruszenie art. 231 i 233 kpc – wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zobowiązanie organu rentowego do uwzględnienia do wartości kapitału początkowego wnioskodawcy S. P. okresu zatrudnienia w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w G. od 1.12.1978 r. do 14.11.1991 r.

Organ rentowy nie odniósł się do apelacji.

Rozpoznając sprawę Sąd Apelacyjny ustalił i rozważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest zasadna o ile wskazuje na zasadność zaliczenia p. S. P. okresu zatrudnienia w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w G. w okresie od 1 grudnia 1978 r. do 15 lutego 1979 r.

Sąd Apelacyjny już w uzasadnieniu swojego wyroku z dnia 17.II.2011 r. wskazywał na konieczność wyodrębnienia zatrudnienia wnioskodawcy w czasie od 1 grudnia 1978 r. do 16 lutego 1979 r. a to dlatego, że p. S. P. został członkiem Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w G. dopiero od 16 lutego 1979 r. (v. – informacja Regionalnego Związku S.P.R. z dnia 18.08.2009 r. – k. 45 akt ZUS). Zaś ze „świadczenia pracy” wystawionego przez R.S.P. w G. wynika (v. k – 23), że był zatrudniony w Spółdzielni od 1 XII 1978 r. do 31.VIII.1997 r. Z kolei w zaświadczeniu Rp-7 potwierdzono jego zatrudnienie dopiero od 1988 r. Sam odwołujący twierdzi, iż co najmniej w pierwszym okresie swego zatrudnienia pracował jako pracownik (v. – zeznania odwołującego k. 94 oraz k. 244). Organ rentowy w żaden sposób nie kwestionował w/w pracowniczego okresu zatrudnienia ubezpieczonego – jako okresu składkowego.

Stąd konieczność częściowej zmiany orzeczenia oddalającego odwołanie (v. – pkt II zaskarżonego wyroku).

Wypadnie przypomnieć, że zgodnie z art. 6 ust. 2 p. 12 lit. a ustawy o emeryturach i rentach z F.U.S. do okresów składkowych przed 15 listopada 1991 r. zalicza się okresy pracy w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych objętych obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składki na to ubezpieczenie. Stosownie zaś do art. 6 ust. 1 p. 2 tejże ustawy od 15 XI 1991 r. okresami składkowymi są okresy opłacania składek. Obowiązek ubezpieczenia społecznego z tytułu pracy w rolniczej spółdzielni produkcyjnej istniał w przypadku wypracowania czasookresów określonych w art. 4 dekretu z 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych ... (Dz. U. Nr 27, poz. 135 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze a nadto treść art. 174 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z F.U.S. w związku z art. 53 ust. 2 – 12 i art. 6 ust. 2 p. 12 tej ustawy – należy w całości podzielić ustalenia i wnioski Sądu I instancji odnośnie stwierdzenia, że brak podstaw faktyczno – prawnych do uwzględnienia p. S. P.okresu jego zatrudnienia w RSP w G. w czasie od 16 lutego 1979 r. do 31 grudnia 1986 r.

Wbrew twierdzeniom apelacji zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że wnioskodawca w czasie od 16 lutego 1973 r. wykonywał pracę w RSP w G. w takim rozmiarze, który pozwalałby na zaliczenie tego okresu jako okresu składkowego.

Nie zachowały się dowody rozliczeniowo – płacowe z tego okresu, brak wiarygodnych dowodów pośrednich czy chociażby osobowych. Nie można ustalić, że ubezpieczony wypracowywał dniówki obrachunkowe w pełnym, wymaganym wymiarze. Najdobitniej potwierdza to opinia księgowo – rozliczeniowa.

Dokonując ustaleń sąd nie dopuścił się błędu w ocenie dowodów, czy też przekroczył ram swobodnej oceny tychże dowodów. Dlatego zarzuty apelacji w tej części są w całości pozbawione podstaw i jako takie powodują oddalenie apelacji – poza częścią uwzględnioną w pkt I sentencji.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 kpc orzekł jak w pkt I sentencji, zaś uwzględniając treść art. 385 kpc w pozostałej części apelację oddalono. O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 100 kpc.

Reasumując orzeczono jak w sentencji.

(...)

(...)